

ի նմանէ, մինչեւ զգեստ անձինն մնայր, և ապա ազատէր: Եւ զկարասիս եւ զգանձս երկց տանց Հիւսէինին կրեցին առ արքայ: Եւ վասն այսմ վէզիրն ոչ բերէր զամենայն զօրս էնկիչէրոցն ի տիւան եւ ոչ ուտէին չօրպայ որպէս աւանդութիւն էր իւրեանց, այլ երարձ զի մի՛ ի պատրաստել սեղանոյն եւ կերակրոյն՝ ասիցեն Ոչ ուտեմք, թէ՛ Վասն է՞ր սպաներ զՀիւսէինն, եւ կամ՝ Արարմունք քո ի՞նչ է, եւ կամ Ո՛չ կամիմք զքեզ: Ոչ գնային զօրքն, այլ զօրագլուխք: Եւ փոխան այսմ սահմանեաց յամենայն Ուրբաթի յետ Զ-րդ ժամու նամագին՝ ամենայն մեծամեծք եէնկիչէրոցն քէհապէկիւն և աղայիւն, հանդերձ ամենայն մանկամբ դասս դասս եւ գունդ գունդ գային ի տուն վէզիրին, եւ պատրաստեալ էին շէրպէթ զի ամենայն րամք զօրացն ըմպէին, որ կայր մեծամեծ ամանովք ի գաւիթ տան վէզիրին, և կանգնէին: Եւ մերձ առ վէզիրն զօրագլուխք ըմպէին, և իջեալ անտի ամենայն զօրք գառնային երթային իւրաքանչիւր տեղիս: Այս ամենայն Ուրբաթի լինէր իւրեանց զօրու զգեստիւն եւ կերպարանօք ամենից: Եւ կայր յուրախութիւնս վէզիրն եւ օրըստօրէ յաւելոյր ի նոյն:

Եւ վալիտէ մայր թագաւորին տագնապէր մաշէր հանապազ, զի գործիք վէզիրին յառաջանայր և սիրտ նորա խոցոտէր, յորմէ հետէ տէր եղև կնքոյն բազմախելքն Քեօփրուու. վասնզի չէր համարձակ ի տէրութիւնս արքայի եւ ի փառս, եւ ոչ անունն եւս յիշէր՝ թէ կայ և թէ չը կայ, զի այնպէս սանձեաց զաշխարհ և զնա: Եւ մեք զո՞ր ճառեսցուք, զի մեք մեծ գործոցն հասանէաք մտօք և որ երեւէրն յայտնի՝ տեսանէաք, բայց թէ քանի՛ լինէր գործ նոցա որ մեք չէաք հասու: Վալիտէն սիրէր յոյժ զՀասանն, և անարգել դայր ընծայն առ վալիտէն եւ աստ առ նա